

Krónan avhildin

Útlendsk ferðafólk, sum koma til Danmarkar, vilja fegin hava tær dansku myntirnar við sær, tá tey fara heimaftur, skrivar Jydske Vestkysten. Ein ferðaleiðari sigur við blaðið, at serliga týskarar vilja hava krónurnar sum ferðaminni, tí tey hava tað vera so sjálðsamt og áhugavert, at eitt so lítið land sum Danmark hevur egnar myntir. Fyri seks árum síðani vóru danir á fólkaatkvøðu um at taka evruna ístaðin fyri krónuna. Svárið var nei.

Yvirmaður drukkin

Løgreglan í Nordland í Noregi hevur skulsett ein yvirmann á einari ferju fyri at hava ført skipið, meðan hann var ávirkaður av rúsdrekka. Løgreglan gjørdi eftirlit umborð á ferjuni millum Fiskebøl og Melbu leygardagin, og tað vísti seg, at yvirmaðurin, sum hevði vakt á brúnni, var ávirkaður. Sambært blaðnum VG er tað fyrstu ferð, at lögreglan í Nordland hevur skulsett ein yvirmann á einari ferju fyri rúsdrekkasigling.

Sleppur ikki at landa í Føroyum

Frá ólavsøku til hálfan oktober landaði íslenska skipið „Engey“ 9.500 tons av sild til frystingar í Fuglafirði. Tá fiskaði skipið í altjóða og í føroyskum sjógvi. Nú er tað í íslenskum sjógvi, og so sleppur tað ikki at landa í Fuglafirði. Lógin sigur nei

FISKIVINNA

Árni Joensen
arni@sosialurin.fo

Partafelagið Bergfrost í Fuglafirði og Fuglafjarðar kommuna hava biðið Jóannes Eidesgaard, lógmann um hjálp. Í brævi til løgmannsskrivstovuna harmast felagið og kommunan um, at íslenska skipið „Engey“ slappur ikki at leggja sild til frystingar á goymslu hjá Bergfrost longur.

Frá 25. juli til 17. oktober var „Engey“ á Fuglafirði við 9.500 tons av sild og sildafløkum til frystigoymsluna hjá Bergfrost. Talan er um transitvøru, og tað mesta er síðani avskipað við frystifarmaskipum til onnur lond, og nakað er latið móttakarunum beinleiðis.

Sildina hevði skipið fiskað í altjóða sjógvi og í føroyskum sjógvi, men beint eftir hálfan oktober fór „Engey“ í íslenskan sjógv at royna, og síðani hevur skipið ikki verið aftur á Fuglafirði. Ikki tí at Bergfrost ikki vil hava meiri sild, og heldur ikki tí at reiðarið ikki vil leggja meiri upp í Fuglafirði. „Engey“ sleppur ikki at leggja veiðina upp í Føroyum, tí íslensk lóg bannar tí.

Hoyvíkssáttmálin

Tað er í hesum sambandi, at Bergfrost og Fuglafjarðar kommuna vilja hava hjálp frá lógmanni. Tey vísa á, at altingslóg nummar 57 frá 3. juni í 1996 bannar íslenskum skipum at landa fisk, sum er veiddur í íslenskum sjóki,

„Engey“ er størsta fiskiskip í Íslandi. Tað er 105 metrar langt og 20 metrar breitt og kann frysta millum 200 og 250 tons um samdøgrið. Skipið hevur eisini mjølverksmiðju. „Engey“ er smíðað í Spania í 1994 og bleiv keypt til Íslands í fjør vár

uttanlands. Bergfrost og kommunan halda ikki, at hetta samsvarar við andan í Hoyvíkssáttmálanum um fríhandil landanna millum, og tey vilja tí hava lógmann at virka fyri, at íslenska forðingin verður fingin burtur.

Gunnar Holm Jacobsen, ráðgevi á uttanríkisdeildini á løgmannsskrivstovuni, gevur fuglfirðingum rætt í, at landingarbannið er ikki í samljóði við tað yvirskipaða málið við Hoyvíkssáttmálanum. Hinvegin ivast hann í, um bannið er beinleiðis brot á sáttmálan, soleiðis sum hann er háttaður. Og málið er eisini tengt at einum tulkingarspurningi.

- Ein av hornasteinunum í sáttmálanum er vørufrælsi, sum í hesum sambandi merkir, at vøra við uppruna í Føroyum ella Íslandi skal hava frítt at fara millum londini uttan forðingar. Spurningurin er so, nær fisk-

ur kann metast sum ein vøra. Í Føroyum meta vit fisk sum eina vøru í teirri løtu, hann er komin „inn um stokkin“, meðan íslenska sjónarmiðið er, at fiskur er ikki ein vøra, fyrr enn hann er landaður og innvigaður á góðkendari innvíginstøð, sigur Gunnar Holm Jacobsen.

Hann sigur, at løgmannsskrivstovan fer at taka málið hjá fuglfirðingum upp saman við fiskimálaráðnum, og tá kemur Hoyvíkssáttmálin á borðið.

-Við Hoyvíkssáttmálanum hava vit fingið ein plattform og eitt amboð, sum kann brúkast í arbeiðinum, fyri at slíkar forðingar verða tiknar burtur, sigur ráðgevin.

Burturvið

„Engey“ hevur landað eina ferð í Íslandi, síðani skipið fór á sild í íslenskum sjógvi. Ta fyrstu tíðina var nakað av sild eystanfyr,

men fiskiskapurin har doyði burtur, og nú royna teir vestur av Snæfellsnesi á Vesturlandinum. Teir eru nú á øðrum túrinum, og um vikuskiftið høvdu teir góð 1.500 tons av fløkum. Væntandi fer skipið ikki inn hesaferð, tí ætlanin er at umskipa fløkini umborð á eitt frystifarmaskip.

Tað er felagið HB Grandi í Reykjavík, sum eigur „Engey“. Ingimundur Ingimundarson, rakstrarstjóri hjá HB Granda, sigur við Sosialin, at teir vóru sera væl nøgdir við tænastuna, sum skipið fekk í Fuglafirði, og at teir ætlaðu sær á Fuglafjørð við sildini, sum teir finga á Eysturlandinum, tí tá var líka skjótt at sigla til Føroya sum til Reykjavíkar.

-Men boðini frá myndugleikunum vóru, at tað kundu vit ikki, nú skipið fiskar í íslenskum sjógvi.

-Hvat heldur tú um tað?

-Hatta er óheppið og púra burturvið. Eg skilji hatta ikki.

Stóran týðning

Í Fuglafirði vóna Bergfrost og kommunan, at „Engey“ sleppur aftur hagar at leggja veiðina upp, tí tað hevur stóran týðning. Skipið hevur lagt hálva aðru milliún krónur eftir seg, hvørja ferð tað hevur landað, so tær fimm ferðirnar, skipið hevur verið í Fuglafirði, hevur tað lagt 7,5 milliúnir krónur eftir seg.

-Hevði tað sloppið at landa ótarnað alt árið, hevði tað kanska lagt einar 30 milliúnir krónur eftir seg í Føroyum, meginpartin tó á staðnum, siga Bergfrost og Fuglafjarðar kommuna í brævinum til løgmannsskrivstovuna.

Hjá Bergfrost kemur tað illa við, at íslensk nótaskep ikki kunnu leggja uppi-

sjóvarfisk, sum er veiddur í íslenskum sjógvi, á goymslu sum transitvøru í Føroyum.

Fyri kommununa hevur tað eisini týðning at fáa skipið aftur. Tær fimm ferðirnar, „Engey“ hevur lagt upp í Fuglafirði, rindaði tað 260.000 krónur í gjøldum, og tað svarar til eina góða milliún krónur árliga.

Allur fiskur, sum íslensk skip veiða úr stovnum, sum lutvíst ella fult halda til í íslenskum sjóki, skal landast innanlands og vigast í innlenskari havn.

(Brot úr altingslóg nr. 57 frá 3. juni 1996)